

γυμνῶς μεταφέρει εἰς Ἀνατολικὸν καὶ τοὺς ἐν Μεσολογγίῳ στρατιώτας του καὶ τοὺς τῶν συμβουθῶν του καὶ εἶχεν ὀχυρωθῆ εἰς τὰς οἰκίας, ὥστε οἱ ἐναντίοι του δὲν ἐτόλμων νὰ ἐπιφέρωσι βίαν εἰς αὐτόν, διότι ἐφοβοῦντο τὰ ἀποτελέσματα ἐνὸς πολέμου, ὅστις ἤθελε γένει ἐν τῷ μέσῳ γυναικῶν καὶ παιδίων καὶ πολλῶν ἀόπλων πολιτῶν, καὶ διότι ἐβλεπον τὸν ἀποφασιστικὸν τρόπον τοῦ Καραϊσκάκη. Ἐπροσπάθησαν λοιπὸν μὲ διαφόρους τρόπους, ὥστε τρόπον τινὰ τὸν ἐπειθανάγκασαν νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸ Ἀνατολικὸν μὲ ὅλους τοὺς μετ' αὐτοῦ.

Ὁ Μαυροκορδάτος καὶ ἡ παρ' αὐτοῦ διορισθεῖσα ἐπιτροπὴ ὁμοῦ μὲ ἄλλους τινὰς τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατιωτικοῦ διεκέρυξαν προδότην τὸν Καραϊσκάκη, τοῦ ἀφῆρσαν τὸν βαθμὸν καὶ τὸν διέταξαν νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα. Ἀφ' οὗ κατ' αὐτόν τὸν τρόπον διετέθησαν τὰ πράγματα, ὀλίγοι ἦσαν πλέον οἱ ἀμφιβάλλοντες διὰ τὴν προδοσίαν ταύτην. Ἐπειδὴ ὁμοῦ δὲ Βουλπιώτης, ὅστις ὑπετίθετο ὡς ὄργανον αὐτῆς, ἔλαβεν ὑποδοχὴν ἀπὸ τὸν Μαυροκορδάτον ἀντὶ τῆς ἀνηκούσης εἰς τοιοῦτον ἀμάρτημα ποινῆς, ἔδωκεν αἰτίαν νὰ πιθανολογήσωσιν ὅτι ἀπέδωκεν εἰς τὸν Καραϊσκάκη κατὰ ζήτησιν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ σκοπούς, τοὺς ὁποίους ἐκεῖνος δὲν εἶχε διόλου κατὰ νοῦν.

Ὅτι δὲ πολλοὶ φρόνιμοι καὶ ἀπαθεῖς παρατηρηταὶ ἐσυμπέρανον περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης εἶναι τὸ ἐξῆς: Ὁ Καραϊσκάκης ἐπεθύμει νὰ κατασταθῇ εἰς Ἀγραφα· βλέπων δὲ ὅτι διὰ τῆς Διοικήσεως δὲν ἠδύνατο νὰ τὸ κατορθώσῃ, διότι πλησίον αὐτῆς ὑπερίσχυε τὸ κόμμα τῶν ἐναντίων του, ἐπροσπάθει νὰ τὸ κατορθώσῃ δι' ὅπλων· ἀλλὰ ἐπειδὴ ὁ τότε ἀρχηγὸς τῆς ἐπαρχίας τῶν Ἀγρᾶφων Ῥάγκος ἦτον σύμφωνος μὲ τὸν Σουλτᾶν Κόρτσαν, Ὁθωμανὸν διοικητὴν τῶν Τρικιάλων, καὶ ἦτον βέβαιον ὅτι ἤθελε λάβει συνδρομὴν παρ' αὐτοῦ εἰς πᾶσαν ἀνάγκην, ὁ Καραϊσκάκης ἐσχεδίασε νὰ καταφυγῇ εἰς τὸν Ὁμὲρ Βρυόννην, ὅντα ἐχθρὸν τοῦ Σουλτᾶν Κόρτσα, διὰ νὰ λάβῃ συνδρομὴν παρ' αὐτοῦ, ὥστε νὰ φέρῃ τὸν σκοπὸν του εἰς ἐκβασιν. Τοιαύτας ἀνταποκρίσεις καὶ μυστικὰς συνομιλίας μετὰ τῶν Ἀλβανῶν δὲν ἔκαμεν οὔτε μόνος οὔτε πρῶτος. Πολλοὶ ἐκ τῶν Ἀλβανῶν ὑπέθαλπον καὶ ἐκαλλιέργουν τοιαύτας διὰ νὰ ὠφελῶνται δι' αὐτῶν εἰς τὰς παρὰ τοῦ Σουλτάνου ἐπιφερομένας κατ' αὐτῶν ἐπιδρομὰς καὶ εἰς τὰς μεταξὺ των ἔριδας.

Ὁ Καραϊσκάκης, ἀφ' οὗ ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸ Ἀνατολικὸν, ἀπεφάσισε νὰ ὑπάγῃ εἰς Ἀγραφα διὰ νὰ δοκιμάσῃ νὰ κατασταθῇ διὰ τῶν ἰδίων του ὅπλων εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην· ἀποκρύπτων ὁμοῦ τὸν ἀληθῆ αὐτοῦ σκοπὸν, ἐκονοποίησεν ὅτι πηγαίνει νὰ πολεμήσῃ ὅπου εὕρῃ Τούρκους διὰ νὰ ἀποδείξῃ ψευδῆ τὰ κατ' αὐτοῦ λεγόμενα. Οἱ λόγοι του δὲν ἐφάνησαν πιστευτοί, ἀλλὰ

καὶ κάνεις δὲν ἠμποροῦσε νὰ τὸν ἐμποδίσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ κινήθῃ, διότι χειροπιαστὴ αἰτία δὲν ὑπῆρχε καὶ διότι εἶχεν ὄχι εὐκαταφρόνητον στρατιωτικὴν δύναμιν· μ' ὅλον ὅτι ἦτο κατατρεγμένος ἀπὸ τὴν Διοίκησιν καὶ ἀσθενῆς εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε δὲν ἠδύνατο, ὅταν ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸ Ἀνατολικὸν, οὐδὲ ἔφιππος νὰ σταθῇ. Ὁ Στορνάρας λοιπὸν κατὰ διαταγὴν τῆς Διοικήσεως ἔμελλε νὰ παρατηρῇ τὰ κινήματά του, οἱ δὲ λοιποὶ στρατηγοὶ ἦσαν ἰδεασμένοι νὰ ἐμποδίσωσιν αὐτόν ἀπὸ πᾶν κατὰ τῶν Ἀγρᾶφων κίνημα, ὅταν ἤθελον ἰδεῖ ὅτι ἐπεχειρίζετό τι τοιοῦτον.

Ὁ Καραϊσκάκης συνεννοούμενος καὶ μὲ τὸν Ἀνδρέαν Ἴσκον, ὁ ὁποῖος τοῦ εὐκόλυσε τὴν διάβασιν, διέβη εἰς Ἀσπροπόταμον, ἐκείθεν ἔγραψεν εἰς τὸν ἐπίτροπον τοῦ Σουλτᾶν Κόρτζα Ἀλβανόν, ὅτι αὐτὸς καταδιωγμένος ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας ἔρχεται εἰς τὰ Ἀγραφα, ὅπου ἂν οἱ Τούρκοι συνεργήσωσι νὰ κατασταθῇ, θέλει ἀποθῆ ὠφελιμώτατος εἰς αὐτούς. Οἱ Τούρκοι ὄντες πολλὰ ἀδύνατοι κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν, ἔκλιναν εἰς τὸ νὰ τοῦ δώσωσι διαταγὴν νὰ κατασταθῇ καπιτάνος εἰς Ἀγραφα· ὑπόπτειον μ' ὅλον τοῦτο ὅτι ὁ καθ' αὐτὸ σκοπὸς τοῦ κινήματος τοῦ Καραϊσκάκη δὲν εἶναι ὁ προβαλλόμενος, ἀλλ' ὅτι ὑποκρύπτεται τι στρατηγήμα, τὸ νὰ προσποιηθῇ αὐτὸς μὲν ὅτι διώκεται, οἱ δὲ ἄλλοι, οἱ κατ' αὐτοῦ ἐρχόμενοι, ὅτι τὸν διώκουσι, διὰ νὰ εἰσβάλωσιν ἐξαίφνης εἰς τὰ Ἀγραφα καὶ τὰ δύο κόμματα καὶ νὰ βλάψωσι τοὺς Τούρκους εὐρίσκοντας αὐτοὺς ὀλίγους καὶ ἀνετοιμους.

Ὁ Ῥάγκος ἀφοῦ διὰ πολλῶν τρόπων ἐπροσπάθησε ν' ἀποδείξῃ εἰς τοὺς Τούρκους, ὅτι ὁ Καραϊσκάκης εἶναι τῷ ὄντι κατατρεγμένος ἀπὸ τὴν Διοίκησιν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος καὶ ὅτι τὰ κινήματά του ταῦτα εἶναι ἔργα ἀεल्पισίας, μὲν ὁλοῦς τοὺς ἐπέσειε νὰ μὴ δεχθῶσι τὸ πρόβλημα τοῦ Καραϊσκάκη, ἀλλ' ἐκ συμφώνου νὰ τὸν πολεμήσωσι καὶ νὰ τὸν καταστρέψωσιν. Ἐνῶ λοιπὸν ὁ Καραϊσκάκης εἶχε τοποθετηθῆ εἰς τὸν Κόζινακα τοῦ Ἀσπροποτάμου, ἐπῆγε κατ' αὐτοῦ ὁ Ν. Στορνάρας, ὁ Λιακατᾶς, ὁ Ῥάγκος καὶ ἄλλοι τινὲς καὶ τὸν ἐπολέμησαν. Ἡ μάχη δὲν εἶχε σημαντικὰ ἀποτελέσματα οὔτε διὰ τὸ ἐν μέρος οὔτε διὰ τὸ ἄλλο. Ἰδὼν ὁμοῦ ὁ Καραϊσκάκης ὅτι ἐκεῖ ἤθελον ἀποκλεισθῆ, ἀνεχώρησε κρυφίως τὴν νύκτα· καὶ ἐπειδὴ εἶχε μάθει ὅτι ὁ Σουλτᾶν Κόρτσας μὲ χιλίους περίπου Τούρκους εἶχε προκαταλάβει τὰς Πόρτας, ὅπου ἦτον ἡ πιθανωτέρα διάβασις αὐτοῦ, κατέβη εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Μολαληκίου, ὅπου δὲν ἐπιθανολογοῦσαν ποτὲ οἱ Τούρκοι ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ καταβῆ, καὶ ἐμβῆκεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῶν Ἀγρᾶφων καταδιωκόμενος καὶ ἀπὸ Τούρκους καὶ ἀπὸ Ἕλληνας.

Ἄλλ' ἐνῶ τὸν ἠκολούθουν τοσοῦτοι κατὰ πόδας, ὁ Ῥάγκος προλαβὼν δι' ἄλλης ὁδοῦ ἐβγήκεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ὥστε ὁ Καραϊσκάκης ἠναγκάσθη